

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

ELŐFIZETÉS ÁR
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr
Bérmentelen levelek
csak ismert kezektől fo-
gadhatók el.
Készítők nem adhatnak
vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozás minden gar-
mondsor díja 20 kr.

HÍRDETÉSI DÍJ
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 50 kr.
Kiemelt díszbetűk s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért természetesen az
minden sor után 5 kr számítottak.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

67. eln. sz. Zemplénvármegye alispánjától.

Körlevél a tiz főszbiróhoz.

Felhivatnak a t. főszolgabíró urak, hogy a „Zemplén” hiv. lap árának beszo-
gáltatására a járásuk területén fekvő
községeket haladéktalanul utasítsák s a
melyek azzal az elmúlt évekről is hátrá-
lókban vannak, azok ellen a végrehajtást
is foganatosítsák.

S. a.-Ujhely, 1888. aug. hó 12.

Matolay Etele, s. k;
alispán.

Zemplénvármegye alispánjától.

11236., 11237., 11238., 11239., 11240., 11241. sz.

I.

10 főszolgabíróknak.

Közírártétel végett tudatom t. Cimmel, hogy
Sárosm., Tarkeő, Jernye községek és Eperjes ren-
dezett tanácsu város sertés állományai lépfene
eset miatt 21 napi, Zzebfalva község loállománya
takonykór miatt 60 napi, Felső-Tvaroszer és Szent-
péter községek marha állományai ragályos lépfene
miatt 21 napi vesztégár alá vétettek, Kakasfalva
község sertés állományára és Hófalva község lo-
állományára elrendelt zárlat pedig megszüntetett.

11932. sz. II.

Ladmóc községében f. hó 27-én egy db 4
éves, csillagos homloku, sárgaszínű, kanca gaz-
dátlanul találtatott s a községi bíró által gondozás
alá vétetett.

11575. és 11871. sz. III.

Közírártétel végett tudatom, miszerint
Pátróhán 4 db csikó gyanus orrfolyás miatt zár
alá helyeztetett, Pócsperiben 20, Látán 25, Cso-
bajon 22, Nyiregyháza 1, Mándokon 12, Nagy-
faluban 15 db sertés lépfenében elhullott. Poloj-
czon 148, Szentmihályon 165, Batsán 11, Nyiregy-
háza 4 db sertés, Nagy-Varsányban 1, Eszény-
ben 1, Ágteleken 7 db szarvasmarha lépfenében
elhullott.

11759. sz. IV.

Közírártétel végett tudatom, hogy t. Sáros
vármegye Lubócz, Radácson és Berki községek

TÁRCA.

A máramarosi kisebb kirándulásról.

— A „Zemplén” eredeti tárcája. —

A máramarosi túrista-invázió főcsatája a
Tisza forrásainál, Galícia határszélén dőlt el. Hő-
seinek s hősnőinek fejére dicsfényt a Hoverla szirt-
jeit megaranyozó hajnalpir vetett. Ehhez képest
a bréb-guttini u. n. „kisebb kirándulás”, mely
irányát a m.-sziget-körösmezei fővonaltól jobbra
az erdélyi határfelé vette, legfeljebb oldalírsi por-
tyázás számba ment. Dacára azonban kisszerű-
ségének, úgy érzem, hogy ezen kisebb kirándulás
érdekesebb mozzanatainak felemlítése nélkül a
Kárpát-egyesület máramarosi kirándulásának képe
nem lenne teljes. Legyen tehát a következő ne-
hány sor legalább némi halvány rajza azon beha-
tásoknak, miket, mint a portyázók egyike, a
Guttin derekáról hoztam.

A történeti hűség kedvéért ott kezdem, hogy
utazásunk negyedik napján M.-Szigeten reggeli
hat órakor a sziget-akna-sugatajai keskeny vá-
gányu vasut kamarai állomásán mindössze hét
túrista szállt fel a vonatra, azon eltökélt szándék-
kal, hogy bár vezető nélkül teljesen magukra ha-
gyattak, katonás pontossággal végrehajtsák a
program ezen pontját, melyszerint a brébi kirán-
dulásban résztvevők július 24-én vasuton kimennek
Akna-Sugatagra, onnan pedig kocsin tovább ha-

sertés állományai lépfene betegség miatt zár alá
vétettek.

S. a.-Ujhely, 1888. aug. 3.

Alispán helyett: *Viczmány Ödön*,
főjegyző.

12293. sz. Zemplén vármegye alispánjától.

A nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és ke-
reskedelemi m. kir. ministerium folyó évi augusz-
tus hó 2-án 39726. sz. pótlóvásár vármegyénk
területére folyó évi szeptember 16-ka és október
15-ike közötti időközben Tőke-Terebesen fog meg-
tartatni, mire az érdekeltek előlegesen figyelmeztet-
nek.

A vásár napja hirdetések útján fog köz-
zététetni.

S. a.-Ujhely, 1888. aug. 11.

Matolay Etele alispán,

1707. szám. Zemplénvármegye tanfelügyelőjétől.

Körözüvény.

Tóth János méhészeti vándortanító folyó évi
augusztus hó 26-án Csértlészen, 27-én pedig Mező-
Laborezon méhészeti előadást fog tartani.

Midőn erről a néptanítókat és a méhészet
iránt érdeklődőket értesitem, egyszersmind felhi-
vom, hogy az előadásokon minél számosabban
megjelenjen sziveskedjenek.

S. a.-Ujhely, 1888. augusztus hó 2-án.

Nemes Lajos,
kir. tanácsos tanfelügyelő.

1832. Tf. sz. Zemplénvármegye tanfelügyelőjétől.

Körözüvény.

Zemplén vármegye t. c. tanítóinak van sze-
rencsem szives tudomására adni, hogy a nagymél-
tóságú vallás és közoktatásügyi m. kir. ministe-
rium f. é. július hó 31-én 28881. sz. a. kelt ma-
gas rendeletével „Arany János dalai, férfi négye-
sekké átíratá, Bartalus István, Budapest. Dobrov-
szky és Franke kiadása 1888. ára 40 kr.” című
művet az ének tanításánál iskolai használatra en-
gedélyezte s ajánlja,

S. a.-Ujhely, 1888. augusztus hó 10-én.

Nemes Lajos,
kir. tanácsos és tanfelügyelő.

1100/9909. sz.

T. Zemplénvárm. közig. bizottságától.

Olvastattam a nagyméltóságú vallás és köz-
oktatási ministeriumnak f. évi június hó 21-én

ladnak Brébre s másnap hajnalban lovon vagy
gyalog meghágnak a Guttinhegy ormait.

Mi tagadás benne, az indulás nem sokat
ígért. S ez nem is volt csoda. Az a hét túrista,
ki előtte való nap század magával jó kedvű paj-
tások s a mi fő, kedvesnél kedvesebb túrista-höl-
gyek zajosan-vig társaságában hol földalatti tün-
dérpaloták meszeszerű látványában, hol az emberi
szellem bámulatos tevékenységének szemléletében
gyönyörködött, hol végre a vendéglátó szivesség
véget alig érő élvezetével telt el, most egyszerre
úgy érezte magát, mintha szép álmokból ébredett
volna s a való megszokott mindennapi, sőt unal-
mas képét látna maga előtt. Százból csak hét,
a túrista-hölgyek közül egy sem. E mellett
szomorú, esős idő s teljes elhagyatottság. Ez
már még oly erősszívű túristának is sok volt,
minőnek szegedi utitársunkat ismertük, ki „égbe-
kiáltó” szónoklatával a felejthetetlen Grödl-ebéden
a társaságot úgy felvillanyozta. Szerencse, hogy
csendesebb ember is volt a társaságban, aki tü-
relemre és isten jószágába vetett erős hitre intette
a többieket. Különbösen megesett volna, hogy az
előtte való napi zajos szónokok visszalordították
volna a vonatunkkal jó lassacskán döcögő vas-
paripát. Így másfél óra alatt utóljára is Suga-
tagra értünk, hol *Stépan* bányafőnök és bányatiszti
személyzete előzékenységgel fogadott bennünket
s vezetett le a sötét sóakna-üregekre.

A sugatagi aknákról, a szlatinai és rónaszéki
után alig van mit megjegyezni. Hatalmas nagy

1191/eln. sz. a. kelt intézvénye és az izraelita
hitközségek ügyeinek és az anyakönyvi ügyhöz
való viszonyuknak szabályozása tárgyában kiadott
rendelete.

A felolvasott rendelet tudomásul vétetvén,
egy-egy példányban az alispánnak, a jegyzői kar
tagjainak, a m. tisztú ügyészeknek, kir. tanfelügye-
lőnek és az összes főszolgabírónak kiadni s
közírártétel végett a „Zemplén” ben közöltetni
rendeltetett.

Kelt Zemplénvármegye közigazgatási bizottsá-
gának S. a.-Ujhelyt, 1888. évi július hó 12-én tar-
tott üléséből. Főispán s alispán távollétében:

Viczmány Ödön,
főjegyző.
mint a közig. biz. h. elnöke.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszternek
1888. évi június hó 21-én 1191. eln. sz. a. az ösz-
szes törvényhatóságokhoz intézett rendelete az izraelita
hitközségek ügyeinek és az anyakönyvi ügyhöz való
viszonyuknak szabályozása tárgyában.

Mióta az izr. hitfelekezeti tagjai engedélyt
nyertek arra, hogy bár a kongresszusi, bár az
orthodox szabályzat szerint, vagy mindkettőt mel-
lőzve, régi helyi szabályzataik értelmében u. n.
status quo ante alapon hitközségeket szervezhes-
senek, anélkül, hogy az orthodox szervezési sza-
bályzatot elfogadó hitközségeknek evégett előleges
engedélyre szökésük volna, gyakran fordul elő,
hogy egy és ugyanazon helyen két-három hit-
község is alakul egymás mellett, sőt még egy
negyedik hitközség létesítése iránt is történik fára-
dozás; de előfordul az is, hogy egy helyen két
hitközség létesül, melyek mindegyike az orthodox
szervezethez tartozónak vallja magát.

Az erőnek minden ok nélkül ilyetén szét-
forgácsolása azután gyakran lehetetlenné teszi,
hogy a hitközségek elvállalt kötelezettségeiknek
eleget tehessenek és ezen fölül akár az anyakönyvi
ügygyel összefüggő teendők végzése körül, akár
pedig a szintén fontos közérdeket képező val-
lásoktatás és népiskolai ügy terén megfelelhessenek
mindazon igényeknek, melyeket az államnak
a hitfelekezeti irányában formálnia szükséges.

Kétséget nem szenved, hogy egy a kong-
resszusi, mint az orthodox és a status quo ante
alapon álló izraelita hitközségek összevéve egy
állampolitikai szempontból, valamint a zsidóság
álláspontjából is egy és ugyanazon vallásfeleke-
zethez tartozóknak tekintendők; mert hazai tör-
vényeink csak egy izraelita hitfelekezeti ismernek
és legutóbb az országgyűlés az 1880. évi március

üreg, melyek egy főüregből egyenlőközűen ki-
indulva egész hálózatot képeznek s melyek mé-
lyére több száz lépcsőn lehet lejutni. Csaknem
két óra telt, míg fáradságos szemlénket bevé-
gezve, újra felszinen voltunk, hol két kellemes
meglepetés várt reánk. Egyik az, hogy földalatti
barangolásunk alatt a reggel óta elborulva volt
szemhatár teljesen kitisztult, a nap vidáman sütött
s szemünk előtt a táj szemben a Guttin két ősz-
szehajló fésű által képezett ormával, oldalt pedig
a máramarosi nagy hegycsoport hatalmas láncolat-
talával a Pietrózzal s a Pop-Ivással teljes szépsé-
gével kibontakozott, mire kedélyünk is derülni,
vidulni kezdett. A másik s talán még nagyobb
meglepetés pedig az volt, hogy *Stépan* bányafőnök
barátságos lakába vendégeül hitt meg s kedves
családjával s tisztársaival együtt olyan valódi
vendégszeretettel fogadott s vendégele meg ben-
nünket, hogy a szives barátság melegénél nemcsak
az indulási aggodalmakat és a bányajáras fára-
dalmait, hanem még azt is elfelejtettük, hogy tú-
risták vagyunk, a kiknek tovább kell mennünk.
S valóban nehéz lett volna elválni a derék csa-
ládától s tisztikartól, ha ígéretét nem nyerjük arra
nézve, hogy délután az egész sugatagi intelligencia
kirándul Brébre s ott a napot együtt töltjük. Így
haladtunk tovább az előkerített szekereken a leg-
szebb reményekkel telten Bréb felé, vagyis az
ilyen nevezetű oláhfalut oldalt halgva, fel a Gut-
tin derekára, a brébi kies fürdőcskébe, melyben
jóléso pihenés s azután még jobban eső s mond-

Mai számunkhoz fél ív melléklet van csatolva.

hó 12-én hozott határozatával az országos izraelita iskola-alapnak vitássá vált ügyét szintén az izraelita hitfelekezet egységének szellemében oldotta meg; mert továbbá az egész világon csakis egy zsidóság ismeretes és az adminisztráció terén szerzett tapasztalatok is amellett szólnak, hogy az izraelita hitközségek minden külső ok- és intézményeiknek megváltoztatása nélkül csatlakoznak hol az egyik, hol a másik szervezethez, úgy hogy az egy és ugyanazon szervezethez tartozó hitközségek semmi különös kritériummal, sőt-istentiszteleti intézményeik egyidomuságával sem bírnak, amennyiben mindegyik szervezetben mivelhető valamennyi ritus, mely a zsidóság egységes lényegének sérelme nélkül, annak közepette, szétszórtsága óta, kifejlődött és melyek tényleg vegyületesen mindegyik szervezet kebelében felfalhatók.

Jóllehet tehát nem foglalja magában lelkiismereti kényszert, ha az izraelita hitközségek szervezete országosra egyöntetűvé tétetnék, mindazáltal nincs szándékomban az izraelitákat korlátozni az érdembeli elhatározási szabadságukban, hogy hitközségeiket kongresszusi orthodox vagy status quo ante alapon szervezhessék, valamint abban sem, hogy ott a hol mindegyik párt létszáma s anyagi ereje megengedi, egynél több izraelita hitközséget is tarthassanak fenn.

Csupán annyiban célozom ezuttal a mostani tarthatlan és türelhetlen viszonyok megváltoztatását, amennyiben az izraeliták — nem alárendelt fontosságú közérdekek tetemes kárára — a nekik nyújtott szervezési s közszélgalaktási szabadságot arra használják fel, hogy elvált hitközségi terhek alól magukat kivonják és az izraelita hitközségeknek az oktatásügyi s egyéb közcélú intézmények ápolását és fejlesztését lehetlenné teszik — és evégből ő császári és apostoli királyi Felségének f. évi június hó 5-ik napján Bécsben kelt legfelsőbb elhasdórozásával nyert felhatalmazás alapján az izraelita hitközségi ügyek, valamint ezeknek az anyakönyvi ügyhez való viszonya körül, a következő szabályokat rendelem követendőnek:

1. Fő- vagy anyahitközségeknek és a fő- vagy anyahitközség jogait gyakorolható vallástársulatnak csak azon izr. hitközség tekintendő, melynek kebelében anyakönyvvezetési joggal felruházott rabbi áll fenn.

Ahol jelenleg több izraelita anyakönyvvezetési joggal felruházott hitközség létezik, ott ezen hitközségek mindegyike mostani működési körével és szervezetével fennmaradhat, mint anyahitközség, mindaddig, míg az anyakönyvvezetés jogától el nem esik.

(Vége köv.)

Iparunk érdekében.

Bármerre fordulunk, panaszhangok ütnek meg füleinket. Panaszkodnak a nyomasztó és már-már türelhetlen adóteher miatt; panaszkodnak az élet csekély ára, a konkurencia miatt; panaszkodnak iparosaink, hogy rozsol foly mesterségük: nagy a kínálat, de csekély a kereslet; panaszkodunk, hogy hogy az ország pénzéből milliók a külföldre kiszivárognak és ennyivel meg ennyivel szegényedünk stb. És ki tudná mind e panaszok hoszu sorát elmondani? Tény, hogy sokan az idők jeleiben egy nagy gazdasági

hatnám elég jó ebéd várt reánk. Az ebéd után, melyen a szomszéd Kapnikbányáról is többen részt vettek s mely a Kárpát-egyesületre s annak vezetőire mondott több lelkes toasztal volt fűszerezve, csakhamar megjött az akna-sugatagi társaság, tisztos mamák, kedves leányok, derék menyecskék, jó mulató férfiak s pár perc alatt együtt volt táncosnő, táncos, cigány, szóval kész volt a — majális. De milyen majális! Öreg szemtanuk tanúsága szerint mondhatom, hogy ilyet a vén Guttin még keveset látott. Folyt a tánc először a hegy derekán, az erdőcske tisztán egész délután át, azután pedig benn a fürdő étkező termében egészen éjfélig csaknem szakadatlanul s mondanom sem kell, hogy a turisták — és pedig nemcsak a fiatala, hanem az örege is — kitétek magukért derekasan, úgy, hogy éjféltkor diadallal hajthatták fátart fejüket pihenésre. A turistáságnak ez az oldala fényesen sikerült.

De a pompás mulatságnak meg is adta az árát valaki. A másnap reggeli guttini hegymászás szépen csütörtököt mondott, a minek a története röviden az, hogy reggelre kelve az éjjel esett nagy eső miatt, senkinek sem volt kedve gyalog kísérelni meg a felmászást, ló pedig hetünk számára csak három volt s így inkább az egész társaság lemondott azon nagyszerű látvány élvezetéről, mit a Guttinhegy csúcáról Máramaros, Szatmár és Erdély vadregényes tájaira nyílik. E helyett a fürdő egészséges levegőjét s jó vizét és kellemes csöndjét élveztük s délfelé a szomszéd Budfalu oláh községbe tettünk lóháton kirándulást, érdeklődéssel tekintve meg a paplakot, iskolát s régi templomot, melyben ereklyeként *Pintye Gregor*

válság előjeleit látják és rettegnek a bekövetkezendőktől.

De ismét sokan, akik kevésbé pesszimisták, állítják, hogy van menekülés, mert nagy részben önmagunktól függ a krízis kikerülése. Szakítanunk kell a tisztán mezőgazdasági foglalkozással, fordítsunk nagyobb gondot az állattenyésztésre, de legnagyobb súlyt fektessünk iparunk emelésére! Pártoljuk a hazai ipart; ne vegyük igénybe a külföld szolgálatát; a nyers anyagot dolgozzuk fel mi magunk; szaporítsuk a kiviteli cikkek számát és értékét, míg csökkentsük a bevitelt — és az ország jólétben emelkedni fog.

E jelszót hangoztatja most úgy a minister, mint a polgárok nagy száma, mert azoknak mély igazságát beismerik a legtöbben. Történnék is a hazai ipar fellendítését célzó intézkedések, habár az állam szorult pénzügyi helyzete miatt nem oly mértékben, mint azt az ország jóléte megkövetelné.

Ez intézkedéseknek egyikére hívom föl a szakkörök szives figyelmét és ez: az iparostanulóknak törvény által rendelt oktatása és *munkáiknak minden évben történendő nyilvános kiállítására*.

Az elsőről nem szükség szólanom, mert e tanulók rendes oktatása már több év óta folyamatban van, habár mégsem mulaszthatom el, hogy későbbi soraimban egyes mestereknek a törvény kijátszását célzó fogásaira rá ne mutassak. Annál szükségesebb azonban a másodikról szólanom, annyival is inkább, mivel több minister. rendelet dacára nálunk ez eszme magára még alakot nem öltött. Vád, az igaz, nem terelhet senkit, részint, mivel az idők viszonyai nem engedték, hogy létrejöjjön a kiállítás, részint, és azt hiszem első sorban azért, mivel mint minden eszmének, úgy ennek is érnie kell, míg általánosan megbarátkoznak vele és míg összes előnyeit, hasznát felismerve testet adhatnak neki. Mert, hogy csak tárgyam, a kiállítás mellett maradjak, nem kellett-e hoszu idő, míg az embereknek egyáltalában eszébe jutott ügyességüknek és leleményességüknek produktumait nyilvánosan bemutatni? És hogy fogadták az első művészeti kiállítást, mely 100 évvel ezelőtt létesült! Még egy hirneves író is csak mint unaloműzöt tudta becsülni! Pedig ezredekkel ezelőtt a Kelet legnagyobb kultúrnépe, a minden oldalról bezárkózott kínai nép, rendezett már mű- és iparkiállításokat!

De azóta, mióta nálunk is fölismerték, hogy az ipar fejlettségében rejlik a nemzetek vagyoni életeréje és mióta fölismer-

tatárjáraskori oláh rablófőnök vasingét és sisakját őrzik s mutogatják, ki a rege szerint a Guttinon tanyázott s egy rablótársa keze által mult ki.

Budfalusi látogatásunkról emlékezve, ki kell emelnem, hogy a falubeli oláh pópában reményünkön felül egy magyarul tisztán beszélő s előzékeny modoru lelkész találtunk, kinek egész családja is folyékonyan beszéli nyelvünket s elég barátságosan fogadta társaságunkat. Annál jobban meg voltunk akadva oláh vezetőinkkel, kikkel csak arcjáték és taglejtés után érintkezettünk. Nem is volt hozánk valami nagy bizalmuk.

Budfaluból visszatérve a fürdőbe, onnan Sugatagra lovagoltunk, hol még egyszer élveztük a bányafőnök, családja s tisztársai valóban felejthetetlen barátságát, mely a válást, kivált a hevesebb vérű táncosoknak, annyira nehezé tette, hogy a Sugatagon való további egy napi megmaradás terve komoly tervezetés tárgyat kezdte képezni.

De győzött a turista jobb természete, mely a prográmból, a Guttin kapaszkodóinak megmászásától eltekintve, engedni nem volt hajlandó s így újra visszakerültünk a vasuti kocsiába, mely bennünket Szigetre s onnan haza repített, honnan gyakran vissza fogunk még gondolni a sugatagi s brébi kellemes órákra. Egészben pedig s most már az egésznek utána örömmel mondhatjuk, hogy magunknak jól mulattunk, érdekes tapasztalatokat szereztünk s reméljük, hogy a Kárpát-egyesületnek szegényére nem váltunk.

Máramarosi szép vidékek, derék emberek, Isten veletek!

A viszontlátásig!

Egy turista.

ték azon tényezőket, amelyek közremunkálása mellett e vagyoni életerő gyarapszik, azóta a kiállítások becse és jelentősége is a maguk értékében növekedett.

Igen, mert azok életjelenségei a fejlődő művészetnek, iparnak, hirdetői a kultúrának! Ékesen szóló bizonyítványok egy nemzet, vagy kulturnemzetek egyes osztályainak szorgalmáról, ügyességéről és tudományáról! Találkozási helyeit képezik ezek egy ország, vagy a világ minden részéből összeseregülő embereknek, kik dus tapasztalatokkal térnek vissza otthonjukba, hogy szerzett ismereteiket és tehetségüket, mint kincseket, felhasználva, pénzüket és idejüket jobban gyümölcsöztessek.

De az egyes államok életében is így van ez! Például csak az 1851-iki londoni nemzetközi kiállítást hozom fel, mely alkalommal még az impozáns gyáriparára büszke Anglia is meg volt lepetve Franciaországnak már akkor rendkívül kifejlett műipara által. Az ez alkalommal szerzett tapasztalataink okulva egy percig sem habozott az angol kormány, hogy műiparának emelése végett ugyanolyan eszközöz nyuljon, mint a milyeknek segítségével Franciaország a nagyszerű eredményhez jutott. Állítottatott ő is nagy mennyiségben szakipariskolákat és így csakhamar kiszabadította magát Franciaország felsőbbsege alól. Exportja, mely az egész világra szól, jóval nagyobbodott és milliókkal szaporitá jövedelmeit.

A kiállítások, dacára annak, hogy az azokat rendező országok- vagy városokra nézve deficitekkel szoktak végződni, nagy számmal rendeztetnek, mert azok sok közvetlen és közvetett haszonnal járnak. Így az egyes cégek, vállalatok, iparosok megismerkedhetnek ezeken egymással; de megismerkedik velök *munkáik* útján a nagy közönség is és míg a kiállító tapasztalataikat felhasználva ezután tökéletesebbet, jobbat produkálhatnak, addig a közönség is jobban lesz tájékozva az iránt, hogy honnan kaphat jobbat és jutányosabban.

Ez általános előnyön kívül azonban az iparostanulók munkakiállítására még egy különleges haszonnal és nem-iparüző hazánkban nagyon is szemelőtt tartandó céllal bír! E cél: *egy értelmes, képzett, szakmájában járatosabb iparososztálynak a megteremtése*. Mert csak föl lehet tenni azon tanulókról, akik már mint tanulók 2—4 kiállításban gyakorlati képzettségüket a nagy közönségnek bemutatják, akiket nemes becsvágyuk és a haladás iránti törekvésük ösztönöz arra, hogy minél tökéletesebbet produkáljanak, miszerint ezek már mint ilyenek nagyobb rutinnal fognak birni igen sok tekintetben, mint jelenleg akárhány segéd, vagy talán mester is. És bizvást föl lehet tenni róluk, hogy ambíciójuk azután sem fogja őket nyugodni engedni, miután már saját uraik lettek.

Ezt célozzák az említett min. rendeletek; és hozzáteszik, hogy *a munkakiállításban részt nem vett tanuló bizonyítványt nem kaphat.*

Ipariskolai bizottságunknak és iparhatóságunknak jut most szép feladatául, hogy a már tavaly font, de megszakított fonalat ismét fölvegye, a mesterekkel a rendezet szép intencióját helyesen megismertesse, a kiállítás teljes sikeréhez oly nélkülözhetetlen *jóindulatjukat* megnyerje és az ebből rájuk is háramló erkölcsi és anyagi haszon képét lelki szemek előtt föltárja. Mert rájuk nézve is előnyös az, amennyiben kitüntetett és jutalmazott tanulóikra büszkék lehetnek mestereik; de ezenkívül közönségünk jobban, közelebből meg ismerkedik iparosaival. Föl is tehető, hogy derék iparosaink jól fölfogva érdekeiket, nemes versenyre kelnek egymással abban, hogy minél nagyobb számban jelentkező tanulóiknak elegendő időt fognak engedni a kiállításra szánt különféle csinos munkáik elkészítésére.

Folytatás a mellékleten.

Ily kiállítások a nevezetesebb városokban minden isk. év végén tartatnak a közönség kisebb-nagyobb érdeklődése mellett.

En erősen megvagyok győződve, hogy a mi derék közönségünk annak idején tömegesen fogja a tanulók rajz- és munkakiállítását látogatásával szerencsételtetni, mert ez lényeges hatással leend a következő kiállítások sikerére nézve. De még szükségesebb az, hogy már az első kiállítás is a tárgyak száma és minőségénél fogva vonzó erőt gyakoroljon a látogatókra.

És ezt, úgy hiszem, csak a tanulók hozzájárulásával elérni igen nehéz.

Nézetem szerint célszerű lenne, más városban tartott kiállításoktól eltérőleg a siker állandó biztosítása végett még a *segédkeket* is belevonni, aminek másik hasznát az lenne, hogy a kiállítás számára dolgozó „inast“ nem csipkedné a talán irigykedő segéd.

A jól sikerült kiállítás mindenesetre fokozni fogja az érdeklődést, meg fogja nyerni a közönséget, meg a kiállítástól idegenkedő mestereket és lehetővé fogja tenni, hogy a jutalmak minél nagyobb számban osztathassanak ki, míg élig-meddig sikerült kiállítás mindezeknek az ellenkezőjét eredményezhetné.

A siker biztosítása végett tehát kell, hogy az arra hivatott és kiszemelt egyének már a tanév elejétől, az első érdemleges tanácskozánytól kezdve érvényesítsék az ügy iránt való érdeklődésüket és mind a tanulókat, mind pedig mestereiket az ügynek megnyerjék, mert ezt úgy kívánja nemcsak az ő tulajdon helyzetük, de fejlődő iparunk érdeke is.

— e — I.

Vármegyei ügyek.

Azon alkalomból, hogy a vármegye köz. bizottsága a közforgalmi mértékek szabályellenessége ellen, részint saját közegei által, részint a földmivelés-, ipar- és keresk. ministerium útján keres orvoslást: a bizottsághoz intézett leiratban kimondja a minister, hogy a bádognál s egyáltalán fémből készült úrmértékek, ha azok a forgalomban adásvevésre szolgálnak, a mértékitelesítő hivatal által hitelesítve kell hogy legyenek. Ellenben a korcsmákban, vendéglőkben sat. egyáltalában nyilvános italmérés helyeken, palackok, vagy poharak használhatók, melyek ugyan a megfelelő mérték értékének jelét viselik és rajtuk a mérték határát jelző vonás is fel van tüntetve, de nem jönnek hitelesítés alá; a bennök foglalt mérték helyességeért csakis az italmérés korcsmáros vagy vendéglős sat. felelős a rendőrséggel szemben. A köz. bizottság azon indítványára pedig, hogy az üveg-huták tulajdonosai szolgáltassanak fel arra, hogy csak is helyesen jelzett üvegeket készítsenek a közforgalom számára, kimondja az említett ministeri leirat, hogy az csak igen alárendelt gyakorlati eredménnyel járna azon oknál fogva, mert mint fentebb is említve van, az üveg jelzéseért nem az üveg-gyár felelős, hanem a korcsmáros, vendéglős sat. És ha minden hatóság szigoruan ragaszkodik az erre vonatkozó ministeri rendelet végrehajtásához, nem lesz korcsmáros, aki nem helyes mértékkel árul, és nem lesz üveggyár a hol nem helyes palackok vagy poharak gyártatnának vagy jeleztenének. Az üveg-gyár csak kényszerülve képviseli a korcsmárosok érdekeit.

Hirek a nagyvilágból.

II. Vilmos német császár Bécsből érkezett hírek szerint már a jövő hónapban meg fogja látogatni I. Ferenc József császár-királyt és családját a birodalom fővárosában.

Moltke gróf, német-marsál, a hadseregnek vezérkari főnöke, saját kérelmére ez állásától fölmentetett s utódjává Valdersee gróf. neveztetett ki. A diadalmos Moltke egyszersmind Németország honvédelmi bizottságának elnökévé neveztetett ki, ami bizonyítja, hogy a hadsereg ezután sem marad az ő tanácsadása nélkül.

A keleti vasut, mely Szófiát Konstantinápolylyal köti össze, átadatott a nemzetközi forgalomnak. E vasutvonalon át most már harminchat óra alatt lehet eljutni Budapestről Törökország fővárosába.

Afrikában abesziniak csapatok az ellenükbe rendelt olasz-haderőt megverték. E vereséget az olasz zászlók alatt harcoló assaortinok árulása okozta.

Hirek az országból.

Szomoru évforduló. F. hó 13-án mult 39 esztendeje annak, hogy a magyar honvédség az orosz hadsereg előtt Világosnál lerakta a fegyvert.

A horvát bán marad. Lapunk mult számában mi is megemlékeztünk a hirről, hogy *Khuen-Héderváry* gróf horvát bán e méltóságot készül felcserélni a m. kir. belügyministeri tárcával. E hír cáfolatával örömmel jelenthetjük, hogy a bánnak esze ágában sincs az ellenségei által célozatosan terjesztett elhatározás gondolata. A győri veteránok zászlószentelési ünnepén mondott pohárköszöntőjében, ahol a bán ő felségét képviselte, határozottan kiemelte *Khuen-Héderváry* gróf. hogy az ő felsége bizalmából nyert magas tisztet mindaddig viselni fogja, míg azt felséges ura, királya parancsolja.

Rómer Flóris, az ismert tudós, N.-Váradon f. hó 15-én ünnepelte meg pappá szenteltetésének 50-ik évfordulóját.

Br. Fejérváry Géza m. kir. honvédelmi ministernek 40 éves katonai jubileomát f. hó 15-én ünnepelték meg budapesti tisztelői. A kormánytagjait *Tisza* miniszterelnök vezette a jubilánshoz, kívánván neki, hogy kitünő szolgálatait még számos évek során szentelhesse a hazának és koronának.

Különfélék.

(Ő felsége a király) születésének 58-ik évfordulóját f. hó 18-án töltötte be. Ujhelyben kora hajnalban taracklövészek adták tudtul a minden igaz honfi szívet örömmel eltöltő nap jelentőségét. A középületek lobogódíszolt öltöttek. Az ezen alkalomból r. kath. plébánia-templomban tartott hálaadó isteni tiszteleten a vármegye és honvédség tisztikara, a törvénykezési, pénzügyi, városi stb. tisztviselők nagy számmal jelentek meg. A honvédségnek egy kivovult százada sikerült diszlövésével fokozta az ünnepség fényét.

(Személyi hírek.) *Főispánunk* kedves hozzátartozóinak meglátogatása végett pár napra f. hó 15-én reggel a fővárosba utazott. Emiatt a vármegyei tisztikar által tervezett küldöttségi tisztelegés *István-napja* alkalmából ez idén elmarad. — *Szmrekovszky György* t. terebesi körjegyző és *Simkovics András* ottani községi bíró hasznos működésük elismerésül arany-, illetve ezüst-éremmel lettek kitüntetve. — *Főmunkatársunk* hivatali ügyköriében négy heti szabadságot nyervén — tegnap rokonainak meglátogatása végett Pest-Pilis-Solt-Kis-Kunvármegyébe utazott.

(Szépülő mauzóleom.) Azóta, hogy e f. év június 10-én Kazinczy Ferenc emlékének legutóbbi ünnepét szenteltünk, a m. tud. Akadémia állandó figyelmet fordít a »szent öreg« széphalmi nyugvóhelyének rendbeszedésére. Most azon fáradozik, hogy az emlékházat környező parkot művészi ízléssel újrajrendezze s oda a látogatók kényelmének megfelelő díszes pavillont építsen. A park tervrajza, melyet *Pecz Armin* bpesti műkertész készített, figyelemmel a kilátó pontokra, kényelmesen kigyózó utakat mutat, mellettük s közöttük árnyas bokrokkal és ligetekkel. Az emlékház homlokzatával általellenben a park déli szögletén svájci stílusban épült pavillon ékeskedik s kényelmes férőhelyet biztosít pár száz főnyi látogató számára. A mauzóleom oszlopcarnokától jobbra, a park délnyugati szögletébe kies tó van tervezve, mely víztáplálékát, *Faragó Lipót* kir. kulturmérnök tervei szerint, a parktól csak 2—300 méternyire fekvő kristálytisza forrásoktól fogja kapni. A tónak felesleges vizét kigyózó patacska vezeti le s osztja szét bőséges táplálékul fünek, virágnak. A park bejáratához monumentális kapuzat épül *Koch Henrik* bpesti műépítész tervei szerint az ujhelyi bányák pompás trahitájából. Szóval minden jel oda mutat, s minden előkészület arra vall, hogy a tud. Akadémia költséget nem kimélve, hosszas gondolkodás után részánta magát a »Kazinczy-emlékház«-at azzá tenni, a mire az hivata és rendelve van: a hű és jó magyar Mekkájává, környékét pedig a bucsujáró Kazinczy-tisztelők kellemes pihenőhelyévé.

(A Kazinczy-emléktárgyak) száma ismét két értékes müdarabbal szaporodott. Alabastorból készült vázak ezek s ama kéziratok hamvait tartalmazták, melyeket a »nagy alkotó« tulszigoru bírálatlalt önmaga iránt annak idejében tüzredőva megsemmisített. E főniksz-hamvakból serkent új életre a haldokló magyar irodalom, melybe ifju szellemet a »szent öreg« csüggedetlen akarata öntött!

(Tisza-Forrás) a címe annak a kis emléklapnak, melyet *Fehérvári István* a máramarosi túrista-kirándulás alkalmával nyert impressziók hatására és túrista-társainak közremunkalatából, *Taravölgye, 1888. aug. 27-iki* kelettel szerkesztetett s kiadatott. Az emléklapba talpra esett ügyes sorokat irtak a szerkesztő, továbbá *Siegmeth Károly, Tokár Ilonka, özv. Borúth Elemérné, Fehérvári Istvánné, Héder Sándorné, Lám Sándorné, Paulik Józsefné, Szabó Juliska, Asztalos Sándor, Egán Alfréd, Gregorovitz Henrik, ifj. Héder Lajos, Jelenek Gyula, Kende Péter, Kosterszky Kálmán, Kovács Vince, Mandel Jenő, Mathiasz József, Nagy Dezső, dr. Novák Endre, Pavlik, Peresz-*

lényi István, Ráth Arnold, Szalkay Zsiga, Szikszay Zoltán, id. Szinnyey József, Szöllösi István, Tabajdi Lajos, Tokár József, Török basa, Wittenberger Ernő és dr. Wittenberger János. Az emléklap ára 20 kr.

(A s.-a.-ujhelyi tüzoltók) új laktanyájának építése a »Hecske« dombon ma-holnap teljes betetőzést nyer. A toronyra már felrakták az ácsmunkát s a karcu minarét erkélyen ma-holnap ott sétál az ájtatos müezzin az *Ó. T. égszinkék* mundurjában. E helyről, kivéven a Felső-Zsolyomka és Handzsigó városrészeket, az egész várost belátni; a jól elhelyezett szertár kapuiból pedig a kellő tüzoltószerekkel néhány perc alatt a város bármely részébe le lehet hajtatni. Valóban szinte mulasztás lenne részünkről, ha a derék tüzoltó-egyesület érdemeiről ez uttal is meg ne emlékeznénk, mert jól tudjuk, hogy az egyesület évek óta ugyszólván az általa rendezett mulatságok jövedelméből összerakott kis tőkéből igyekezett azon épületet létrehozni, melyet kizárólag s önzetlenül közönségünk vagyonzbiztoságáért emelt. A közönség sem maradhat azonban adós halálával s hogy azt úgy mint minden alkalommal az egyesülettel szemben telhető készséggel tettekben is leróvjá, az iránt nem is lehet kétségünk. Az egyesület által összegyűjtött fillérek, úgy tudjuk, hogy elfogytak s hogy az építkezés befejezhető legyen a még szükséges összeg előteremtését tüzoltóink közönségünk, különösen házi uraink erszényétől várják s a gyűjtést közelébb meg is indítják. Ösmerve közönségünk áldozatkészségét, biztosra vesszük, hogy a tüzoltó őrtanya mihamar át lesz adva nemes emberbaráti rendeltetésének. Eddig ezen célra az Első Magyar-Általános 50 ftot, a Magyar-Francia biztosító társulat 20 ftot adományozott az egyesületnek.

(Masiroznak a katonák.) A vármegyénk területén állomásozott 7-ik uhlánus-ezred f. hó 15. és 16-án új állomásának megszállása végett Galiciába elmasirozott. Az Ujhelyben elszállást 5-ik század szerdán, a 4-ik század csütörtökön reggeli 6 órakor vett bucsut, mondják nehéz szívvél, a második otthonukká vált barátságos várostól. Az 5-ik század sorakozását a vármegye székháza előtti térségen reggeli 6-kor népes közönség szemlélte. A főtárcára néző ablakokból s balkonokról szívesen viszonzották a »szép fejek« *Herb v. Houblon* vezérő kapitány katonás tisztelegéseit. Sokan lobogó kendővel intettek isten hozzádot. Bizonyos foku meghatottság volt leolvasható a közvitézek arculatáról is. E meghatottság okai kétségtelenül ott bent, a bajnoki szív legközepén rejlenek, ahol a betelt honvágy édes-ségével a nehéz bucsuzás keserőségei vegyülhettek. Annyi bizonyos, hogy az elmasirozás napján nem egy ujhelyi szakácsné elsózta az ételt s nem egy ujhelyi korsó addig járt a kutra, míg eltörtött.

(Katonai elszállásolás.) A Galiciába áthelyezett 7. sz. ezred helyett vármegyénk területére vezényelt 14. sz. huszár ezred már utban van és pár nap alatt állomási helyeikre bevonulnak az egyes századok. Az ezred egyik divíziója S.-a.-Ujhely, O.-Liszka, S.-Patak városok és közel fekvő helyiségekben, a másik osztály pedig N.-Mihály és vidékén helyeztetik el. Ez intézkedés ellen azonban o.-liszka és s.-pataki vonalról érzékeny panaszhangok hallhatók, melyek az egyenkénti beszállásolást perhoráskolják. Annyi bizonyos, hogy tekintetbe véve a törvény azon intézkedését mely világosan rendel: hogy az »egyenkénti beszállásoláknak csak közösbeszállásolás lehetetlensége esetén van helye« e panaszok jogosultságát kétségbe vonni s figyelmen kívül hagyni nem lehet. Különösen a midőn Homonnán több lovasszázad részére magánvállalat által épített és éveken keresztül bérelt laktanyák üresen maradnak. Tudomásunk szerint azonban az alispáni hivatal már is beható vizsgálat tárgyává tette e kérdést és remélhető, hogy különben is sok oldalról zaklatott Hegyaljánk, különösen pedig S.-Patak város, sőt a főiskola érdekét sem tévesztve szem elől, rövid idő alatt meg lesz mentve ezen valóban súlyos megterheléstől.

(Hibaigazítás.) Mult számunknak néh. *Vladár Kristófról* szóló közleményében hibásan volt nyomtatva mogyoróskai sirbolt a *majordózkai* helyett.

(Papválasztás.) Abarán f. hó 12-én választotta meg új lelkészét a hosszú időn át árvaságban élő ev. ref. egyház. A választók többsége az ottan eddig kisegítő lelkészi minőségben alkalmazott *Horkay Bertalan* mellett sorakozott. Az ujjonon választott derék, ifju lelkész, ki már eddig is nem egy szép tanujelét adta élethivatásos működésének, ugys, mint kedvelt munkatársunk, fogadja megérdemelt előléptetéséhez szerencsekívánatunkat.

(Samudovics Benjamin) fiaker-kocsis ellen, ki nem régiben a »Veresrák« című kóser vendéglőben Flaszter Ábrahám ujjszandeczi illetőségű kereskedősegédet meglötte, gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt lett a bűnvádi eljárás folyamatba téve. Minthogy azonban azon védekezésével szemben, hogy midőn Flaszter a revolvertőle el akarta venni, egyszersmind a revolver csövet megfogta és megrántotta s ezen rázkódás következtében sült az el, mivel sem lett bizonyítva, vagy, hogy őt a revolver elsülése kö-

rül a legcsekélyebb gondatlanság is terhelné: a kir. törvényszék a f. hó 13-án tartott végtárgyalás alkalmával vádlottat felmentette.

(Jégverés.) Ma egy hete délután S.-a.-Ujhely fölött haragos felhők tornyosultak. Nagy villám-lás és mennydörgés kíséretében hatalmas zápor is volt, mely úgy ahogy leöblítette az utcák szeméjt s kiöblítette a Rongyvá-árok rothadó iszapját. Ugyanekkor S.-Patakon ökölnyi nagyságu jég esett, s határában mértföldnyi szélességben mindent elpusztított és lehetetlenné tette az épen akkor oda érkező vonaton az utasok ki- s beszállását. N.-Tornyony határától s Kácsándról aug. 14-iki kelettel nagy jeget jelentettek.

(Jótekonyság.) Ezerféle módja van a »jó szív« tettekben való nyilvánulásának, mint ezerféle az alkalom is, melyben a jótekonyság gyakorolható. Ennek a jószívűségnek egy eddigelé ismeretlen módját találták föl a derék possaiak, melyet követendő szép példát is érdemes nyilvánosságra hozni; ugyanis: Folyó hó 7-én Possa nevezetű községünkben Weinberger Ferenc szép leánya Johanna lakadalmak alkalmakor a vacsoránál az ott jelen volt fiatalság a vármegyei árviz károsultak javára egy szép hölgytől kapott rózsacsokrot, árvezett el a vendégek között. Az egyes rózsák ára a következő volt: Siegelman Vilmos 1 ft 25 kr., Grünvald Ignác 65 kr., Vajda Bazil 40 kr., Weinberger Adolf 60 kr., Schvarcz Ignác 45 kr., Gottlieb Lajos 45 kr., dr. Weinberger József 1 ft, Schvarcz Samu 30 kr., Silbermanné 20 kr. Összesen: 5 ft 30 kr. Ez összeg szerkesztőségünkhez küldetvén be, mi azt rendeltetési helyére Kun Frigyes közp. segély. biz. pénztáros kezébe átszolgáltattuk.

(Meghívó.) A sárospataki ifjuság f. hó 20-án a város háza terében, a »Kossuth-kertben« levő táncter betetőzése javára zártkörű táncmulatságot rendez. Belépő-díj: személyjegy 50 kr., család-jegy 1 ft. Felülírtések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A táncmulatság kezdete este 8 órakor. A rendezőség.

(Gyújtogató lokomotív.) F. hó 13-án d. u. 5 óra tájban O.-Liszka alatt, az u. n. »Dunadomb«-on lévő 174. számú őrház az arra rogozó »Aranya« nevezetű gőzgép kéményéből kirepült tüszikrától kigyuladt s leégett.

(Tályáról írják,) hogy ottan f. hó 4-én a »Kodu« nevű erdőben a nagy vakáció vége felé járó tanulóifjuság szépen sikerült nyári mulatságot rendezett. A kedves emlékü mulatság éjjeli két óráig tartott és 40 ft tiszta jövedelmet hozott, melyet az ifjuság a tályai kiseddóvó-intézet alapítókégy gyarapítására ajánlott föl. E nemes tettért a tályai nő-egyesület szives köszönetét nyilvánítja.

(Szinészet Tokajban.) Levelezőnk írja: nem panaszkodhatunk, hogy városunkat a művész világ (?) elhanyagolja. Hegedű művész, cirkus, búvész egymásnak adták a kilincset, most meg már a színház ajtaját nyitogatjuk. Gáspár Jenő szatmári szintársulata e napokban érkezett hozzánk s e hó 12-én kezdte meg előadásait. A társulat nem egészen ismeretlen előttünk. Csak néhány éve, hogy nálunk volt s jó emléket hagyott maga után. Végig tekintve névsorukon s az előadandó darabok sorozatán, remélhetők, hogy most is sikerülni fog Gáspár és társulatának Tokaj s vidéke megelégedését kiérdemelni. A kezdettel meglehetnek elégedve; bérletük oly jól sikerült, mint mostanában kevés társulatnak Tokajban, viszont reméljük, hogy az előlegezett bizalomért szerény igényeink teljesedni fognak. Az eddig színrekerült darabok főszerzőiben Ujváry Teréz, Gáspár Fáni, Tinovay, Réthy a kisebb szerepekben Gáspár, Dálnoki, Csontos bizonyultak bevégzett, vagy bizvást sokat ígérő szinpadai tehetségeknek.

(Szinészet Gálszécsen.) Városunkban, írja levelezőnk, Zoltán Gyula dráma-, vígjáték-, népszinművés operet-szintársulata f. hó 4-én a »Rang és Mód« szinművel nyitotta meg előadásainak sorozatát nagyszámú közönség jelenlétében; 5-én »Tiszt urak a zárdában« c. francia vígjáték ment szintén szépszámu nézőség előtt; 3-ik előadás volt a »Szabinnók elrablása« bohózatos vígjáték; 4-ik előadás »Egy katona története« szinmű, az 5-ik előadás »Felső Klári« népszinmű Behumi Gyula a budapesti opera ház volt tagjának vendégszereplésével. Behumi szép bariton hangjával, mint korrekt játékaival kellemes meglepetést szerzett. Kapott is tapsot — rengeteget; 6-ik előadás volt a »Vasember« tragédia; 7-ik előadás Behumi Gyula második fellépésével »Paraszt kisasszony« népszinmű. A 8-ik előadás volt »Egy magyar huszár-káplár Bécsben« Behumival — a ki mellett kiténtek: Földváry, Földváryné és Zoltán Gyuláné.

(M.-Izsépről írják) hogy ottan f. hó 12-én sikerült táncmulatság volt, mely a körülményekhez képest szép közönséget hozott össze. Az első négyes soraiban tudósítónknak a sok közül e következő hölgyek neveit sikerült feljegyeznie: Balogh Irén, Balog Róza (Visnyó), Fáy Erzsike (Cselej), Horváth Mariska, Izsépy nővérek, Korlát Sarolta (Kassa), Karczab nővérek, Nádaskay Mariska (Sáros-patak), Rády Róza. A jó kedv tüzmérője a lehető legmagasabb fokra emelkedett; de amint az irigy hajnal rózsaszínű arcát megmutatta, a mamák föl-szedődtek a jövedvő fiatalok nagy szomorúságára. (Véres verekedés.) Sökut és T. Jesztreb parasz-

fiatalosága mult vasárnap nagyot mulatott. A mulatság vége szomorú lett, mert a két faluból való 40 legény »more patrio« két pártra oszlott s harc-rendben kivonulván a Tapolly vízéhez rákezdték a csatát. A vendég sókutiakból ott is maradt Vaskó J. hegyke legény szétzuzott fejjel. Faszulyka András fejét pedig csak nagy ügygyel-bajjal tudta összedrö-tozni az orvos, míg a többi könnyen sebesült a maga lábain ment haza. Talán jó lenne — írja levele-zőnk — a zeneengedélyekhez egy csendőrt is mellékelni. (Vagy talán okos dolog lenne a zene-engedély kiadását megtagadni. Szerk.)

(Betöréses lopás.) B.-Keresztúrról írják: Fo-lyó hó 9. és 10-ike közti éjjel 1/2 12 és 1 óra kö-zött ez ideig ismeretlen tettesek a városházára betörték, a pénztárnok kredenc forma asztalkáját, remélve hogy ott pénzt találnak, kivitték a kertek hátuljára s feltörték, de abban rájuk nézve érték-telen naplók s nyugtáknál egyebet nem leltek. Az iratokat széjjelhányva találták meg másnap reggel. A tettesek gazmunkájukat foly-tatva, feltörték a jegyzői irodát is, az íróasztal fiókjait felnyitották s onnan 40 ft készpénzt s egy réztokba zárt, romlott ezüst cilindert, mely ezüstláncsal volt ellátva, eltolvajoltak. Ezzel meg nem elégedve, vitteltek a jegyzői lakásul szolgáló házrészben is, hová az első szoba ablakán át hatoltak be. Ottan az éjjeli kis lámpát a földre tették s valószínűleg valami szerrrel fű-tölthettek, mert egy dohánytartónak gömbölyü fedelét ott felejtették, helyébe zsákmányul ejtvén a jegyzőnek remontoár zseboráját láncostul együtt s egy pecsétnyomó nagy aranygyűrűt. Továbbá feltörték a sifont, melyből a jegyzőné fehérműiün kívül lábat adtak egy késsel emajlizott arany-medálnak, egy feketével emajlizott karperecnek, egy korálból kimetszett rózsát mutató brosnak s két korál fülfüggőnek, egy ezüst medálnak, mely egyik felén házat és fát formázott, egy ezüst kö-tőtű-kulcsnak, egy sor mogyoró nagyságu olasz-gránátnak (fekete szín-virág és arany beegetéssel), egy méter hosszúságu szöges nagyobb fajtájú arany-csatos korálnak, mely tárgyak összes értéke 300 ft körül jár. A szobában, hol e tolvajlás történt, a jegyzőné s három kis gyermeke aludtak, a be-nyíló szobában a jegyző öt nagyobb gyermekével, kik az esetről csak akkor nyertek tudomást, mikor a kelletlen látogatók már kerekét oldottak. Az esetre a jegyzőné lett figyelmes, akit szopós gyermekeinek nyöszörgésére serkentett föl, s aki férjét jejeszékelésével költötte fel. Dragóris jegyző legott vállára puskát akasztva, a gazok nyomo-zására indult, kik a szobésziatt szerint öten vol-tak. A nagy sötétség miatt azonban nyomokra akadni nem lehetett. A baléjszakára virradólag a tokaji csendőrs B.-Keresztúron meg is jelent, de fájdalom, a parancsnokság úgy az őrsvezetőket, mint a csendőroket folyton változtatja s mint a jelen esetben is történik, az őrsvezető sem a né-pet, sem a vidéket, sem a viszonyokat nem ismer-vén, még csak nyomot sem képes találni.

(Dr. Szádeczky Lajos) történetirő, a ki vidé-künkön időzik s »Báthory Istvánnak az oroszok ellen viselt hadjáratain« dolgozik, a mult pénteken (16-án) a Franklin társulathoz Budapestre címezve kéziratos küldött az ujhelyi postára, de küldönce Ujhely és Széphalom között elvesztette az ajánlott öt pecsét levelet. A megtaláló kéretik, hogy küldje el neki Pusztafalura, u. p. Filkeháza, — szivesen megjutalmazza.

(Villámsujtás zivatarban.) A varannai járá-son e hó 14-én, mint lapunknak írják, rendkívüli zivatar vonult át. Agyagos község határában a villám Banyik János tehénpásztort agyon sujtotta; ugyanez a villám egy tehenet is megölt. A jéggel vegyes zápor több község határában a még ré-zint lábón álló, részint rendben fekvő gabonane-műekben, valamint a kukoricában is nagy károkat okozott.

Szines selyemszöveteket 85 krtól 7 fnt 65 krig méterenkint (körülbelül 2000 különféle színben és untában) öltözet-és darabonkint szétküldi Henneberg G. gyári raktára (es. és kir. udvari szállító) Zürich-ben. — Minták azonnal küldetnek. — Levelek 10 kr. portóval.

Meghívó.

A zempléni gazdasági egyesület borászati szakosztálya 1888. aug. hó 23-án S.-a.-Ujhelyben, a vármegye háza nagytermében d. e. 9 óra-kor közgyűlést tart, melyre a szakosztály tagjain kívül minden tokaj-hegylaj szőlőbirtokos meghi-vatik. Tárgyalatni fognak: 1. A vármegye külön-böző pontjain tervezett amerikai ellentálló szőlőfa-jok kísérleti telepei felállításának kérdése. 2. Az őszön megtartatni tervezett szőlő- s bor-kiállítás megtartásának kérdése. 3. A felmerülő indítvá-nyok és egyéb folyó ügyek.

S.-a.-Ujhely, 1888. aug. 16-án.

Zalay István,
a borászati szakoszt. elnök.

A közönség köréből.

Tisztelt szerkesztő ur!

A »Zemplén« mult vasárnap számának b. Vla-dár Kristófnak vármegyénk egyik disze s a köz-

ügyek lelkes bajnokának temetéséről szóló közle-ményét, amelyben az hiányos, kérem még a kö-vetkezőkkel kiegészíteni, hogy az a történelmi hü-ségnek megfelelően. Megemlítendő első sorban az, hogy az elhunyt hervadhatatlan érdemeinek és lelkes munkásságának elismerésül a zemplénvár-megyei gazdasági egyesület kegyeletét mint egykori h. elnökének egy gyönyörű koszoru által fejezte ki, s hogy a gazdasági egyesületet a boldogult temetésén az egyesület titkárával br. Balassa Ist-ván egyesületi alelnök képviselte,*) a mennyiben Viczmány Ödön e. h. elnököt, a temetésen való személyes megjelenésben egyrészt az azon napon tartott közigazgatási bizottsági, másrészt a jó szív egyesületi gyűlésekben való szükségképeni jelenléte gátolta.

S.-a.-Ujhely, 1888. aug. 16.

Tisztelettel

Löcherer Andor.

CSARNOK,

Az »ugorkafán.«

— Ajánlva a »Képes Családi Lapok« figyelmébe. —

Talán nem természetellenes az »ugorka-sai-son«-ban az »ugorkafa«-ról beszélni.

Sohse hittem, hogy feljussak rája. Fölsegített — Kovács Endre a Brankovics György lapjában: a »Képes Családi Lapok«-ban.

Nem mindennapi dolog ez, kérem. Magam-forma, másod- vagy talán harmadrendű vidéki skriblernek, a ki már vagy négy öt év óta mélyen hallgat, egyszerre fővárosi lapban — felragyogni. . .

Hát biz én tizenöt-tizenhat év alatt sok »szellemi« kiizadtam; az irodalom hullámai által hanyattam-vettettem; de mint efféle vidéki »hiva-tott«, vagy »hivatlan« jobbra csak a vidéki lap-ok töltelékét szaporítottam.

Jó lábón állottam az »Abauj-Kassai«-s a »Felvidéki Közlöny«-nyel; egyszer olyan bolond is történt velem, hogy az előbbi lapnál egy beszé-lyemmel tíz arany pályadíjat vágтам zsebre. No meg aztán vagy nyolc éven át főmunkatársra vol-tam a »Zemplén«-nek is.

Hanem a fővárosi szerkesztőknél csak elvétve mertem bekopogtatni.

A vidéki skibler ezeket az urakat kegyetlen »vikkeres«, vagy »monoklis« portentumoknak s rettenetes inyeneknek képzei, a kiknek a hom-lokukra van írva, hogy: »szaladj — magyar!«

Nem is álltam közülök mással összekötöttes-ben, mint egy ideig Milassin Vilmostal, a »Höl-gyek Lapja« szerkesztőjével, régebben meg — Verhovayval. No, meg egyszer megpróbáltam fol-keresni — Brankovicsot is egy »rajz«-ommal. Akkor a »Budapest«-et szerkesztette. A rajz címe ez volt: »Első csók.« Nos, kaptam én erre szer-kesztői üzenetet.

»Imádkozzék, hogy csókolja homlokon — a muzsa...« Ez a válasz hideg zuhanynak is be-illott. Nem azért, mintha nagyon sokat adtam volna rá, tán nem is adtam; hanem, mert egy parányit kényes voltam: bántott.

Már akkor kiadtam egy kötet elbeszélést s szivesen látott vendég voltam Kassán, Egerben, s vice-háziur S.-a.-Ujhelyben, a »Zemplén«-nél. Az az utalványozott csók, tán nem is lett volna már éppen — első.

Brankovics Györgyöt hát nem tudtam beug-ratni a magaméval, beugratta más az — enyimmel.

En ez időszert »K-H«-en lakom. Ez a város csak annyiban különbözik »Kutyabagos«-tól, hogy Kutyabagoson talán kaszinó is van, itt — nincs.

Hát bizony sohsem tudtam volna én itten meg, hogy »hirneves« (?) írónak csaptam fel, ha nincs egy szomszéd-tanyai sógorasszonyom.

Az ember nem is gondolná; mi-mindenben hasznát veheti a — sógorasszonyának? . . .

A történelmi igazság kedvéért ide kell iktat-nom, hogy a sógorasszony egy pár hét előtt lá-togatóban volt nálam, amikor is ilyen párbeszéd folyt köztünk:

— Hát sógorkám! tudod-e, hogy egy be-szélyed most folyik — a »Képes Családi Lapok«-ban? (A sógorasszonynak jár ez a lap.)

Nagyot néztem arra.

— Ne mond hát, hiszen van vagy öt éve, hogy elbeszélést nem írtam.

— De sógorkám! én ráismertem, mert ol-vastam a beszélyeidet, melyeket kiadtál. Bosszan-tott is a dolog, hogy minek adnak ki olyan be-szélyt, a mit már én egyszer olvastam.

Még nagyobb néztem,

— No de az lehetetlen, Erzsike!

— Kutya legyen ha nem úgy van! repliká-zott a sógorasszony.

Ó így mondta, így mondom én is.

Fölösleges kijelentem, hogy a sógorasz-sony kíváncsivá tett. Megígérte, hogy beküldi a lapot. Be is küldte.

Most néztem aztán igazán — nagyot. A mit a sógorasszony mondott, annak fele sem tréfa.

Nézzük hát:

Az »Erdő virága.« Elbeszélés. Irta: — Ta-*) Ezt mi sem mulasztottuk el fölemlíteni. Szerk.

lán nem jól látok?!... Irta: Kovács Endre. Nem hordok „okulárét”; mert ha hordanék, megtörölgennem volna, ha nem jól mutat!...

A bizonyisten! Irta: Kovács Endre. No lám! Hogy bolonddád tett az a sógor-asszony. Hiszen engem »Farkas Bertalan«-nak kereszteltek. Talán nem is én vagyok — én. Kezdem magamat megtapogatni. Én vagyok.

De nini!
»Egy szép napon kúrtharsogás verte fel a bükkfalvi kastély lakóit.« Így kezdődik az »Erdő virága«.

De már ezt csak én irtam, nem — Kovács Endre. Hiszen ez tökéletesen az én »Kerülő leánya« című beszélyemnek a kezdete, mely ezelőtt tíz évvel jelent meg. De hátha csalódtam.

Ilonkám, feleségem! Gyere csak. Végy elő a beszélyekből egy kötetet. (Fájdalom, bőven maradának.) Hogy is kezdődik csak a »Kerülő leánya«?

Az én Ilonkám olvas.
»Kúrtharsogásra ébredtek föl egy napon a czenkevölgyi kastély lakói.«

— Megállj! most olvasok én.
»Egész sereg kopó csaholása volt a felelet a szokatlan hangra«. Így az »Erdő virága«.

»Kopók csaholása volt a felelet a lármás hangra«. Így a »Kerülő leánya«.

Beh különös! Gyerünk csak tovább.
»Báró Erdősy Rudolfot, a házi urát, szép almás pej mére segítette föl csatlósá«. Olvasom én az »Erdő virága«-ból.

»Gróf Szálkay Viktort, a kastély urát, telivér fekete mére segítette föl csatlósá« — olvassa az én Ilonkám a »Kerülő leánya«-ból.

Az én Ilonám, már kacagni is kezdett hozzá.
— Ugyan te Berti! melyik már az igazi?
— Már csak azt hiszem, hogy az enyim, — feleltem nevetve. Ugyan gyerünk csak tovább. Ugorjunk át egynehány sort.

»És ez teszi a nő természetét talányná; ebben nem lehet kiismerni a nőemet. Szeret, de azért el nem árulná ez érzelmét senki, még a legbensőbb, legtökösabb barátja előtt sem. A nő szerelme egy önálló kis világ, amelyből a saját énye és szerelme tárgyán, választottján kívül mindenki ki van zárva.«
Így Kovács Endre az »Erdő virága«-ban.

»És ez az, amiben a nő kiismerhetetlen. Szeret, de nem mutatja azt más, még legbensőbb barátja előtt sem. A nő szerelme egy kis világ, melyből rajta s választottján kívül mindenki ki van zárva. A nő egyedül élvezi szerelme boldogságát; nem kívánja, hogy azon mások is örüljenek.«
Így Farkas Bertalan a »Kerülő leánya«-ban.
— Ugorjunk megint, Ilonkám!

Ugrottunk.

Én olvastam az »Erdő virága«-ból.

»Gondolataiba mélyedve cél és irány nélkül bolygott tovább, stb. Regézi kellemesen meglepetve állott meg a tő partján, mely vizét négy-öt kicsiny patakából kapta. Köröskörül sűrű bozót, mint köfal vette körül a tavat, néhol egy-egy százasos tölg, majd egy mohos szikla meredezett az ég felé.«

Ó olvassa a »Kerülő leánya«-ból.

»Gondolataiba elmélyedve, cél nélkül bolygott tovább, stb. Csegéri meglepetve állott meg a tő szélén, mely tiszta tartalmát öt-hat keblére siető, jéghideg vizű erdei pataktól nyerte. A tő körül kossoruba fonódott bozót; itt-ott egy égne meredő bükk; egy oldalon csekély távolságra bemehosodott szikla-órom«.

— Ugyan melyik szebb, Ilonkám?

— Nekem szebb a tied, — mert tudom, hogy az az eredeti.

És ez így tart a »Képes Családi Lapok« 45. és 46. számában az első betűtől az utolsóig. Nincs szerencsém ösmerni Kovács Endrét nevével sem; de annyit már mégis csak megkérdezhettem volna tőlem, hogy *élek-e még?* mert ki akarja adni egyik beszélyemet a — saját neve alatt.

A szerkesztő nem tehet az ilyenről; mert mindentudó — ő sem lehet.

De hogy Kovács Endrét, az »Erdő virága« íróját megkíméljem a további másolástól, ha talán még nincs egészen készen vele: parancsoljon; szívesen megküldöm neki beszélyeimnek egy kötetét.

Azonban azt hiszem, hogy Brankovics, a szerkesztő, nem fogadja már el azt — a folytatást. A mi egyébiránt nálam így hangzik: »A bárót (az erdő virágában »gróf« lesz) meglepte e nemvárt felelet. A természet ez egyszerű gyermekét is — gondoldá magában — tiltja női büszkesége egy ismeretlen férffal valóbaereszkedni.«

Tovább:

Lelkecském, én igen elfáradtam s szeretnék e terebélyes bükk (az Erdő virágában »tölg« lesz) árnyában egy kissé megpihenni«.

Hát bizony árny az ilyen eset az — irodalomra. De azért engem felugrasztott az »ugorkafára«.

Farkas Bertalan.

Szerkesztőségi posta.

K. J. urnak — Biste. Beküldött sorai a szóban lévő ügy lényegére vonatkozólag mi újat sem tartalmazván, felhasználatlanul maradtak.

Z. G. urnak. G—es. Próbaszolgálatat figyelemmel kísérvük s alkalomadtán kérelme fölött dönteni fogunk.

Nyilt-tér.*)

MATTONI FÉLE BUDAJ KESERŰVIZ
Több kiállításon jutalmat nyert.
Kapható minden gyógyszerár és ásványvíz kereskedésben.
MATTONI és WILLE
BUDAPESTEN.

Magyarország leghiresebb s legszén-savdúsabb ásvány vize, a

SZOLYVAI POLENAI

mely savanyúvizek, borral vegyítve, a legkellemesebb üdítő italt nyújtják; gyomor- és idegbajokban gyors és kitűnő segélyt adnak; tüdő-, hörgőbántalmaknál, húgycsőhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitűnő gyógyszert képeznek, — mindenkor megrendelhetők

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvízbőlönél Nyiregyházán; s kapható jelesb gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Felelős szerkesztő:

HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

HIRDETÉSEK.

Értesítés.

Van szerencsém S.-a.-Ujhely város és a vidék közönségét tisztelettel értesíteni, hogy a városnál rendszeresített állatorvosi állást elfoglaltam s működésemet megkezdtem. Midőn ezen ténykörülményt tudatni szerencsém van, egyidejűleg e téri

reni magányakorlatomat ezennel rendelkezésére bocsájtom.

Lakásom: Kazinczy utca 511. számú dr. Nagy Armin ügyvéd ur tulajdonához tartozó házban van.

S.-a.-Ujhely, 1888. aug. 17.

Nagy György,
városi állatorvos.

COGNAC
GZUBA-DUROZIER & CO
FRANCZIA COGNACGYÁR
PROMOTOR

A vegytani műintézet

(Laboratorium) által megvizsgáltván, francia cognakkal egyenértékűnek és orvosi célokul ajánlatosnak találtatott.

Egyedüli főraktár:

DEUTSCH JÓZSEF FIA

kereskedése,

S.-A.-UJHELYBEN.

9-10

A KASSAI-LAJOS-FORRÁS

szénsavdus-kénes ásványvize kitűnő üdítő és egészségfentartó itallal szolgál. Szétküldési fitelep Kassán: ifj. **Novelly Sándor** urnál. Kizárólagos raktár S.-a.-Ujhelyben: **Szentgyörgyi Vilmos** urnál.

5-20

A fürdő gondnokság.

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Kazinczy-utca 506. sz. alatt lévő

aranyozó műhelyemben

elvéalllok mindennemű e szakba vágó munkákat, u. m.: fa-, vas- vagy fész (gipsz) szobrokat, tükör- és képrámákat, lustereket, lámpákat, fűgőnytartókat, órákat, templomi díszeket és oltárokat, sirkő és kereszteteket, valamint mindennemű aranyozásokat fa- és vasneműekre. Különösen ajánlkozom az ócska és lepott aranyozásoknak teljesen újjáalakítására.

A n. é. közönség pártfogását mély alázattal kéri

Engelberth György,

aranyozó S.-a.-Ujhelyt.

3-5

„MARGIT“

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS“

Vegyelmezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerencsés vegyi összetétel, kevés szénhidrát, de gazdag, félig kötött szén-sav tartalmú kiváló hatású, izmnyult károsító és **tüdőbántalmaknál** a hó a szabadszén-sav csekélyebb jelenléte megóvja a beteget a káros, -öt veszedelmes izmnyultástól, ellenben a felicit kötött szén-sav gazdagsága a gyógyhatású alk-triszzekk a beteg testére be való gyors és biztos felvételét -szközi. Ezen tulajdonságának köszönhető a Margit-forrás azon kiváló gyógyhatása, hogy a hó szabadszén-savtartalmában erősebb ásványvizek, mint a **seltersi-gloichenbergi, tüdőbajokban, különösen tüdővérzéseknél** már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használatik.

A **tüdőbetegek** animátikus gyógyintézetében, különösen a leglátogatottabb **Görbersdoriban**, a Margit-víz orthonossá vál. — Orvosi kiutalásink Budapesten: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navratil, Dr. Poór, Dr. Kétly, Dr. Barbás;** Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Duschek** s b. a legjobb eredményekkel alkalmazzák a **légző-, omészto- és húgyszervek** általános hurutos bántalmainál.

Mint ivóvíz
präservatív-gyógyszernek a legnyult legközelebb **Triest-Fiumében** **KOLERA** megbetegedés ellen a

„MARGIT“ borral használva a legegészségesebb ital!
Kizárólagos főraktár **ÉDESKUTY L.**

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

m. kir. és szerb k. n. v. ásványvíz szállítószáll, Budapest.

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi status-quo izr. hitközség részéről ezennel köztudomásra hozatik, miszerint ezen hitközség 1888. évi augusztus hó 12-én tartott összgyűlésének 44. sz. jegyzőkönyv szerinti határozata értelmében a hitközségnek hatóságilag beiktatott és lebontott régi imaházában volt valamely üllőhelyhez jogosultsággal birt egyének azon kedvezményben részesülnek, hogy ezen jogosultságnak az e célra kiküldött új templomépítési bizottság által megállapított, becsértéke egy-egy régi férfiülés után egy-egy új férfiülés és egy-egy régi női üllőhely után egy-egy új női üllőhely való jogosultságnak árverési árába beszámíthatni fog.

Nemkülönbön beszámíthatni fognak az illető egyéneknek azon összegek, melyeket az 1882. évi április 11-iki összgyűlés 25. sz. jegyzőkönyvi határozatával behozott „jelvények” után a templomépítési alapra befizettek és az 1887. június 5-én eszközölt főkönyvi lezárás szerint a nyugtakönyvecskéikkel egyezően az illetők nevében állanak.

Jelen hirdetmény utján értesítetnek azért az összes érdekelték, hogy az új templom üléseinek, illetve az ezekhez való jogosultságok elárverése f. évi augusztus hó 26, 27, 28, 29. és szeptember 2. és 3. napjain reggel 8 12-ig és d. u. 3—6 óráig az új templom helyiségében fog megtörténni s hogy a régi ülésekhez birt jogosultságok becsértékeiről, valamint az árverelési feltételekről szóló jegyzőkönyvek a hitk. jegyzői hivatalban (Rákóczy-utca 755. szám) betekintheők;

és felhivatnak, miszerint úgy a kedvezményes becsérték, mint a jelvénykövetelés beszámításához való jogokat az imént jelzett árverelés alkalmával annál is inkább érvényesítsék, mivel ennek elmulasztása által e jogtól elesnek és ez később érvényesíthető nem lesz.

Kelt a s.-a.-ujhelyi tatus-quo izr. hitközségnek 1888. évi augusztus hó 12-iki összgyűléséből.

Némethy.

hitközségi titkár.

Schwarcz Bernát,

1—2

hitk. elnök.

FAIRBANKS-MÉRLEGEK

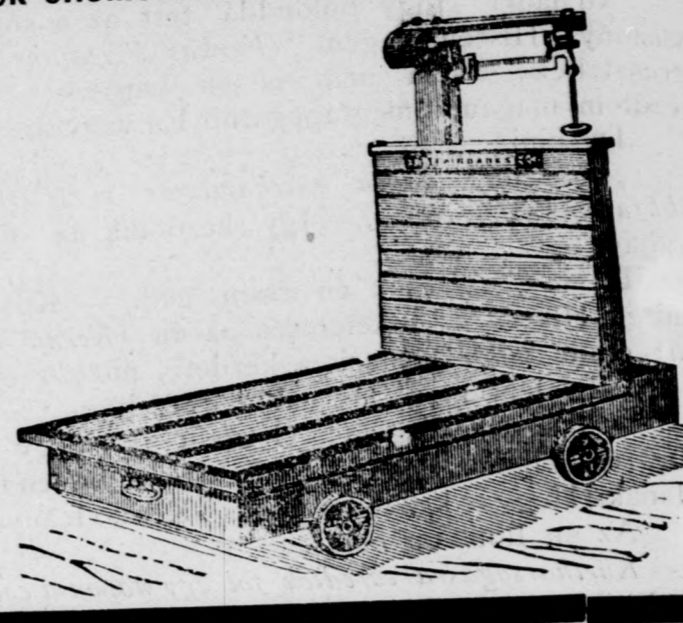
az egész világon a legkötelesebbnek elismert mérleg-szerkezetek.

A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és tolsúlyllyal vannak ellátva.
Tartósság, pontosság és könnyű kezelésük-nél fogva az összes világgállításokon az első díjat nyert legkötünőbb mérlegek.

A jutányos árakban — melyek súlyokkal számított tízedes mérlegek árúinál nem magasab-bak — a hitelesítés, csomagolás és vasutrá való feladás költségei befoglaltnak. Gazdasági szekér- és zsák-mér-legeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mér-legszerkezetek.

Gyártásunk állami felügyelet alatt áll
Czim: Oszt.-magyar Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató 19—24

BUDAPEST. Andrassy-ut 23.
Árjegyzékkel és felvilágosítással szolgál a köz-ponti iroda. Gyár: Ujpest — K.-Megyer.

4433 sz. Abauj-Torna m. füzéri j. főszbirájától.

Pályázati hirdetmény.

A hivataltól való elmozdítás folytán ürese-désbe jött füzéri körjegyzői állomás, mely körjeg-yzőséghez: Füzér, Hollóháza, Kajata, Komlós, Puszt-tafalu és Szkáros községek tartoznak, folyó évi augusztus hó 29-én d. e. 10 órakor Füzéren, mint a körjegyzőség székhelyén választás utján betöl-tetni fog.

Ezen állomás 468 ft fizetés, 100 ft lakbér, 40 ft irodai átalány, 30 ft pósta-küldönczdij és a magánmunkálatokért a megyei szabályrendeletben megállapított munkadíj élvezetével van egybekötve.

Felhivatnak mindazon egyének, kik ezen áll-omást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi 1-ső törvényzikkben körvonalozott minősítésüket be-igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket f. évi augusztus hó 28-ig alólírott főszoigabirohoz annál bizonyosabban betérjessék, minthogy a később beérkezett kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Hernád-Zsádány, 1888. évi augusztus hó 13-ik napján.

Bodnár Ernő,

Abauj-Torna m. füzéri j. főszbirája.

Tk. 1567. 1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhirré teszi, hogy a felső-zepléni kölcsön- és takaréktézet csödtö-mege végrehajtónak öz. Berleczy Józsefné szül. Borovics Katalin végrehajtást szenvedő elleni 975 ft 38 kr. tőkeköve-telés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbiróság) területén lévő Ho-monna községében fekvő a homonnai 394. sz. tjkvben A +1. sor., 464. hr. sz. a foglalt belsőszékből s azon lévő 122. népösszeírás sz. házból 3/4-ad részben Berleczy Józsefné szül. Borovics Katalint illető jutalékra az árverést 529 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888-ik évi szeptember hó 5-ik napján délelőtti 9 órakor a homonnai kir. jbiróság tkvi hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a meg-állapított kikialtási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlan becsára-nak 10/100-át vagyis 52 frt krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. tc. 42-ik §-ban jelz. árfolyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszr. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a ki-küldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezés-ről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. jbiróság, mint tkvi hatóságnál, 1888. évi június hó 23-án.

Hornyay, kir. aljbiró.

A sebes-kellemesi kályhagyár

a külföldi gyárak módja és mintái szerint gyártott közönséges és finom

nagy választékát és készletét

9 frttól kezdve 75 frtig

terjedő jutányos árak mellett a t. cz. helybeli és vidéki közön-ségnek megvételre ajánlja.

A minták megtekintheők és a megrendelések tehetők a tulajdonos

Eperjesi Népbanknál.

1—3

KERESKEDELMI AKADÉMIA

Debrecenben.

Célja az intézetnek: tudományos és szakszerű kiképzése azon ifjaknak, kik a ke-reskedés, forgalom, közgazdaság vagy iparvállalatok terén alkalmazást nyerni óhajtanak. A három éves tanfolyamból álló akadémia államségélyben részesül s végzett növendékei az

egyéves önkéntességre vannak jogosítva.

Az akadémia igazgatósága gondoskodik, hogy a tanulók az érettségi vizsga letétele után bel- és külföldi házaknál, biztosító intézeteknél, gyárakban stb. alkalmazást nyerjenek. Az 1888/9-ik tanév

szeptember 1-én nyílik meg.

Értesítőkkel ingyen szolgál

az igazgatóság.

93/88. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bir. végrehajtó közhirré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi polg. takarékpénztár és hitel-egyletnek Janik László és társai elleni 450 ft s jár. iránti ügyében a tokaji kir. jbiróságnak 690/88. p. sz. végzése alapján az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő öz. Stépán Gézáné lakásán Tolcsván leendő megtartására 1888. évi augusztus hó 27-ik napjának d. e. 9 órája tüzetett ki határidőül, midőn az alperestől a s.-a.-ujhelyi kir. törvénznek 832/88. p. sz. végzése folytán bírőilag lefoglalt 310 ft becsértékű különféle házi butorokból álló ingóságok készpénzfizetés mellett becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Tokajban, 1888. aug. 9.

Fekete Zsigmond,
bir. végrehajtó.

Zacherl

csakis

üvegcsékben létezik.

Azért

elővigyázat a vásárlásnál!

mert minden más ilyenmü szer kétségkívül tévutrá vezetett és hamisított.

Valódi minőségben kapható:

S.-a.-Ujhelyben: Szentgyörgyi Vilmos,
Zlinszky József, Kincsessy Péter és
Reichard testvéreknél.

Sárospatakon: Pavlatis Györgynél.

Homonnán: Pápay Pálnál.

Tokajon: Reiner D. gyógytárában.

Nagy-Mihályban: Marmorstein Simon,
Glück Mór és Czbur Bertalanánál.

Szerencsen: Rochlitz Rezsónél.

Varannón: Cséri Hermánál és Gaál
Sándor gyógytárában.

Fő-raktár:

J. ZACHERL, Wien, I. Goldschmiedgasse 2.

Christoph Ferenc

padló-fénymáza

7-10

szagtalan, gyorsan szárad és kitartós.

Gyakorlati tulajdonságainál és használatának egyszerűségénél fogva különösen alkalmas a padló önfényesítésére. Szobák két óra után ismét használhatók. Készletben van mindenféle színben, (mely fed mint az olajfesték) és szín nélkül (csakis fényt kölcsönöz a pad-lónak.) 10 □ mtr. = 1 kilo 1 frt 50 kr. — 4 1/2 kilo 6 frt 75 kr. Porto 30 kr.

Színes minták és használati utasítások a raktárakban kaphatók.

Christoph Ferencz Berlin és Prág.

Feltalálója és egyedüli gyárosa a valódi padló fénymáznak.

Raktár S.-a.-Ujhelyben Malártsik György fűszerkereskedésében.